

अनुक्रमणिका

श्लोक पृष्ठांक

विषय

१. ९०. श्रीदत्तात्रेयस्मरणरूप मंगलाचरण.
२. ९१. ईश्वरभजनास अपेक्षित असे ईश्वरस्वरूप व भजनाचे फल.
३. ९१. ईश्वराचे ठिकाणी विषमता व निर्दयता हे दोनही नाहीत.
४. ९२. युक्तीने ईश्वरसिद्धी.
५. ९२. मुमुक्षूने स्वकर्माचरण करून ईश्वरास संतुष्ट करावे.
म्हणजे त्याला मुक्ति मिळते.
६. ९३. कर्माचरण किती काळ करावे याची मर्यादा.
७. ९३. कर्माचे विशिष्ट उद्देशामुळे मिळणारे फळ.
८. ९४. कर्म हे परंपरेने मुक्तीस कारण आहे; साक्षात् नाही.
९. ९४. कर्म करण्याची पद्धति व मर्यादा.
१०. ९५. वेद म्हणजे काय?
११. ९५. वेद हे उत्पन्न झालेले आहेत किंवा स्वतःसिद्ध आहेत.
१२. ९६. वेद पौरुषेय नाहीत.
- १३-१५. ९६. वेद ईश्वरापासून उत्पन्न झाले असले तरी ते अपौरुषेय आहेत. त्यांचा विभाग.
- १६-१७. ९७. मंत्र म्हणजे काय ? ऋचा म्हणजे काय ?
१८. ९८. साममंत्र व यजुर्मंत्र यांची लक्षणे.
१९. ९८. यजुर्मंत्रांत अंतर्भूत होणारा निगद नांवाचा मंत्रभाग. ब्राह्मण ग्रंथांचे विभाग तीन.
- २०-२१. ९८. विधि म्हणजे काय ? याबद्दलची तीन मते. विधीचे प्रकार.
२२. ९९. उत्पत्तिविधीचे लक्षण.
- २३-२४. १००. उत्पत्तिविधीचे उदाहरण, अधिकारविधीचे लक्षण व उदाहरण.
२५. १०१. विनियोगविधीचे लक्षण व उदाहरण.
२६. १०१. प्रयोगविधीच्या स्वरूपाबद्दल विचार.
२७. १०२. विधिज्ञानाचा उपयोग, कर्माचे दोन प्रकार.
२८. १०२. गुणकर्म व अर्थकर्म अशा दोन कर्मांपैकी गुणकर्माचे लक्षण व त्याचे चार प्रकार.

श्लोक पृष्ठांक

विषय

- २९-३०. १०३. गुणकर्माच्या चार प्रकारांपैकी उत्पत्ति व विकृति या दोन कर्मांची उदाहरणे.
३१. १०३. संस्कृतिकर्माची उदाहरणे.
- ३२-३३. १०४. आप्तिकर्माची उदाहरणे; ही चारही गुणकर्मे प्रधानयागाची अंगे आहेत.
३४. १०५. अर्थकर्माचे लक्षण व त्याचे दोन प्रकार.
३५. १०५. अंगकर्म व प्रधानकर्म अशा दोन अर्थकर्मांची लक्षणे. अंगकर्माचे दोन प्रकार.
३६. १०६. सन्निपत्योपकारक व आरादुपकारक अशा दोन अंगकर्मांची लक्षणे व उदाहरणे.
३७. १०६. कर्माची पुनः प्रकृति, विकृति व या दोघांहूनही भिन्न असे तीन प्रकार.
३८. १०७. वेदांतील ब्राह्मणभागांपैकी अर्थवादभागाचे लक्षण, त्याचे प्रकार व त्यापैकी गुणानुवादाचे लक्षण.
३९. १०८. अर्थवादांतर्गत अनुवाद या भागाचे लक्षण व उदाहरण.
४०. १०८. अर्थवादाचा तिसरा प्रकार जो भूतार्थवाद त्याचे लक्षण व उदाहरण.
४१. १०९. भूतार्थवादाची प्रामाण्यसिद्धि.
४२. १०९. चारही वेदांचा उपयोग.
४३. ११०. शाखा भिन्न भिन्न असल्या तरी कर्म एकच. वेदान्तवाक्ये ही विधि व अर्थवाद यांहून निराळी.
४४. ११०. वेदांतभाग विधि किंवा अर्थवाद कां मानूं नये, याबद्दल युक्ति.
- ४५-४६. १११. वेदान्तभाग हा स्वतःच्या प्रतिपाद्य अर्थाबद्दल प्रमाण आहे. सर्व विधिभाग वेदान्तालाच पोषक म्हणून त्याचा शेष आहे.
४७. ११२. वेदान्ताचे अबाधित प्रामाण्य.
४८. ११२. वेदान्तांत सांगितलेल्या तीन सगुणोपासनांची नांवे व त्यांचे फल.
४९. ११३. वेदान्तांतील चौथी निर्गुणोपासना, तिचे फल व तिचे प्रतिपादन करणा-या स्वतःच्या पुढील ग्रंथाचा उल्लेख.

श्लोक पृष्ठांक

विषय

५०. ११३. क्रममुक्ति देणा-या तीन उपासनांपैकी पहिल्या अंगावबद्धोपासनेचे स्वरूप
५१. ११४. दुस-या प्रतीकोपासनेचे स्वरूप.
- ५२-५३. ११४. तिस-या अहंग्रहोपासनेचे स्वरूप आणि तिची दुर्लभता.
- ५४-५५. ११४. अंगावबद्धोपासना कशी करावी.
५६. ११५. अंगावबद्धोपासनेचे फल.
५७. ११५. अंगावबद्धोपासनेचे फल मुमुक्षूला अग्राह्य आहे.
५८. ११६. उपासना मुमुक्षूने मोक्षाकरतांच करावी.
५९. ११६. अंगावबद्धोपासना मुमुक्षूने कशी करावी ? याबद्दल प्रमाण व उपासनेचे फल.
६०. ११७. प्रतीकोपासनेपासून मुमुक्षूला चित्तशुद्धीच्या तारतम्याने मिळणारे फळ.
६१. ११७. नानाशाखेतहि सदातीय उपासना एकच आहे.
६२. ११७. उपासकाने स्वतःच्या शाखेत नसलेले उपास्याचे गुण इतर शाखेतूनहि घेऊन उपासना करावी.
६३. ११८. श्रद्धेने प्रतीकोपासना आमरण केल्याने मिळणारे फळ.
६४. ११८. अहंग्रहोपासना त्रिविध आहेत; त्यांपैकी कोणतीहि एकच आमरण करावी. काम्य उपासनांना हा नियम लागू नाही.
- ६५-६६. ११९. अहंग्रहोपासना करणा-यास मिळणारे ब्रह्मलोक रूप फल.
- ६७-६८. ११९. ब्रह्मलोकाचे सामान्य वर्णन.
६९. १२०. ब्रह्मलोकांत गेलेला उपासक स्वेच्छेने कसे फळ भोगतो?
- ७०-७१. १२०. तो उपासक ब्रह्मदेवाबरोबर शेंवटीं मुक्त होतो.
- ७२-७४. १२१. इतर उपासनांपेक्षां अहंग्रहोपासनेचे महत्त्व, तिचे दुर्लभत्व व उपसंहार.
७५. १२१. वरील श्रौत उपासनाच दोनही मीमांसशास्त्रांना मान्य आहेत. वाम उपासना मान्य नाहीत.
७६. १२२. वाम उपासना सांगणारा आगम प्रमाण कां नाही याची कारणे.
- ७७-७८. १२२. मद्यादियुक्त वामोपासनेचा अधिकार ब्राह्मणाला नाही याबद्दल सोपपत्तिक विवेचन.

श्लोक पृष्ठांक

विषय

- ७९-८०. १२३. भास्कररायप्रभृति प्रसिद्ध वामोपासना
करणा-यांचा याबद्दल खरा अभिप्राय.
८१. १२३. वामोपासनारूप धर्माभास त्याज्य आहे.
८२. १२३. प्रतिमोपासना ग्राह्य असल्याबद्दल विचारारंभ.
- ८३-८४. १२४. अमूर्त ईश्वरही मूर्तिमध्ये कसा येतो, व त्याच्या मूर्तीच्या
उपासनेचे फल.
८५. १२४. मूर्तिपूजकाने कशी भावना ठेवावी.
- ८६-८७. १२५. मूर्तिपूजेविरुद्ध असणा-या आक्षेपकांचे संक्षिप्त खंडन.
८८. १२५. श्रीसमर्थाना मूर्तिपूजेनेच या युगांतच फल मिळाले.
८९. १२६. प्रतिमापूजन हे सप्रमाण व सफल आहे. याबद्दल दृष्टांत
म्हणून श्रीनारायणस्वामींच्या चरित्रास आरंभ.
९०. १२६. श्रीनारायणस्वामी, पूर्वाश्रमांत पत्नी गेल्यावर मुलींना
घेऊन नरसोबाचे वाडीस येतात.
९१. १२७. ईश्वरानुग्रहाने श्रीनारायणस्वामींना समाधियोगाची सिद्धि
झाली.
- ९२-९४. १२७-२८. आपल्या प्रिय भक्ताकरतां श्रीदत्तप्रभूंनीं
श्रीनारायणस्वामींच्या मुलींची केलेली सेवा.
९५. १२८. श्रीनारायणस्वामींना श्रीदत्तप्रभूंनीं स्वतः संन्यासदीक्षा दिली.
- ९६-९७. १३०. श्रीनारायणस्वामींना संन्यास कोणी दिला हे प्रथम न
कळल्यामुळे मठाधिपति इत्यादिकांकडून त्यांना झालेला
त्रास व शेंवटीं सर्वांचा शिष्यभाव.
९८. १३०. ईश्वरप्रसादाने श्रीनारायणस्वामींना अपरोक्ष साक्षात्कार
झाला. त्यांचे अर्चन अजून श्रीदत्तमहाराजांच्या अगोदर
होते. हे प्रतिमोपासनेचे महत्त्व.
९९. १३१. श्रीनारायणस्वामींचा निर्याणसमय.
१००. १३१. श्रीनारायणस्वामींच्या लोकोत्तर चरित्र्याचे कांही दिग्दर्शन.
१०१. १३५. कलियुगांतहि उपासना उत्तमफलदायक आहे याबद्दल
उपसंहार.